

på samma höjd som detta utgår ock från stafven ett streck åt vänster mot sprickan, kanske afsedt att vara det streck, hvarigenom felristningen af kännestrecket rättades, men af misstag anbragt på stafven.

I ordet **gub** är första runan på ett egendomligt sätt stungen, ett kort, skarpt tvärstreck korsar stafven nedom kännestrecket. I **hialbi** har **b** formen af ett cirkelsegment deladt midt i tu af en mot kordan vinkelrät linie; nedre hälften har möjligen en grund prick. Uti **hans** har **a** kännestrecket blott till höger, **n** utgöres af breda i botten rundade streck.

Inskriften är följande: ÞNRIR 5 10 15 20 25 30 : ÞNRÞHTIR : ÞTIR :
 BRNBR : RTHIR : HTIR : TT : ÞNÞN : ÞÞNR : HT : ÞNÞ : *HTBI HIR : *TH
 35 40 45 50 55 60 65 70 75 80

Translitteration: þurir 5 10 15 20 25 30 35 40 45 : þurstaín : auk : þurfastr : þair : þrupr : raistu . staín :
 at : kunfus : fapur : sin : gub : hialbi siul : hans
 50 55 60 65 70 75 80

Transskription: þórir auk þorstæinn auk þorfastr, þæir bróðr ræistu staín at Gunnfús faður sinn. Guð hialpi siöl hans.

Namnet *Gunnfúss* förekommer visserligen eljest icke men är genomskinligt till sin bildning, jfr isl. *Gunnvaldr* och *Sigfúss*.

Öfversättning: Torer och Torsten och Torfast, dessa bröder reste stenen efter sin fader Gunnfus. Gud hjälpe hans själ!

47. Köpings kyrkogård.

Pl. XXIX. Fig. 47 a, b.

Litteratur: S. Söderberg, *Runologiska och arkeologiska undersökningar på Öland I*, s. 25.

Runstenen anträffades af Söderberg 1884 på Köpings kyrkogård, nedsjunken i jorden, så att endast öfverkanten stack upp i jordytan. Stenen är nu rest på norra sidan af Köpings kyrka.

Stenarten är gråhvit, grofkornig sandsten, troligen från Gottland. Emedan stenen lätt vittrat, äro alla rundrag och ornament nu breda med förvittrade kanter. Stenens form med insvängda kanter nedom toppen har ock motstycken på Gottland.

Stenen är i sin helhet 1,04 m. hög, 69 cm. bred nedtill. Ofvan jord har ursprungligen stått 76 cm. af höjden, och så är den nu rest. Bredden vid denna bas är 60 cm. Tjockleken nedtill är 13 cm., stenen tunnare af uppåt, så att den 25 cm. från toppen är endast 7 cm. tjock.

Östra sidan, såsom den stod nedsjunken i jorden 1884 och nu står, har inskrift i runor längs de upphöjda kanterna, hvilka upptill äro alldeles bortvittrade. Den västra sidan är upptill ännu mer förvittrad än den östra. Båda sidorna äro prydda med orna-

ment i upphöjdt arbete, åstadkomna så, att stenen först blifvit jämnhuggen, hvarefter mellanrummen mellan siraterna uthuggits.

Inskriftens början nedtill till vänster utgöres af namnet 1—6 **askutr**, ty framför detta har ingen runa funnits; **a** är afslaget ofvan kännestrecket, och af **s** saknas toppen. Efter 7—9 **auk** × följer nedre hälften af **p** och af stafven till runan 11, troligen början af t. ex. namnet ***þurstain**, hvarefter inskriften är bortvittradt till midtpå toppens högra sida, där nedre delen finnes af ett par stafvar 12—13 och af 14 **h**, säkert hörande till prep. 'efter', hvarpå ett snedt kors följer. Därpå spåras upptill tre otydbara stafvar 15—17 och därefter 18 **r**; förmodligen har här stått **fap[u]r**, hvars **u** alldeles bortvittrat, ty sedan följer 19—21 **sin** ×. Det återstående bör alltså vara faderns namn. Runan 22 är spår af en half staf, möjligen **†**, hvars kännestreck till höger sammanträffat med en naturlig fördjupning, 23 **u**, därefter plats för två à tre runor och så 24 **i** och 25 **n**. Namnet kan således hafva varit t. ex. **au[sta]in**.

Inskriften är alltså följande: $\text{†} \text{h} \text{p} \text{r} \text{†} \text{r} \times \text{†} \text{h} \text{p} \times \text{p} [\text{u}] - [\text{†} \text{h}] \times [\text{p} \text{†} \text{p} (\text{h})] \text{r} \text{h} \text{†} \times \text{†} \text{h} [\text{†} \text{†} \text{†}] \text{†}$
5 10 15 20
25 28

Translitteration: **askutr** × **auk** × **p[u]** — **[ti]r** × **[fap(u)]r sin** × **au[sta]in**
5 10 15 20 25 28

Translitteration: *Asgotr auk þ[orstæinn]* — *[æfti]r [faðu]r sinn Au[stæ]in*.

Öfversättning: Asgot och (Torsten reste denna sten) efter sin fader Östen.

48. Köping.

Pl. XXX. Fig. 48.

Litteratur: C. G. Hilfelings, *Journal öfver en resa genom Småland, Öland och Gotland 1797*, s. 43, i konceptet s. 55, teckning ib. — L. 1294.

Hilfelings uppgift lyder: »Uti Södöstra Hörnet af Östra Tornet utåt kyrkogården Syntes nedre vid jorden en kant af en inmurad Runsten Som följer», hvarefter teckningen meddelas, innehållande följande inskrift:

$\text{ni} \cdot \text{h} \text{†} \text{†} \cdot \text{†} \text{†} \cdot \text{h} \text{†} \text{†} \cdot \text{h} \text{†} \text{†}$
5 10 14

Translitteration: **ui** · **stin** · **nt** · **sun** · **sin** [Runan **†** i **††** har varit otydlig].
5 10 14

L. 1294 återgifver troligen med rätta denna inskrift såsom: .. **u** · **stin** · **at** · **sun** · **sin** 'reste stenen efter sin son'.